

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/36/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621010361
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4621010361.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci obžalovanej E. A., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 15.02.2022, sp. zn. 2T/66/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre, dňa 10. mája 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolanie obžalovanej E. A., narodenej XX.XX.XXXX
z a m i e t a,

pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bola obžalovaná E. A. uznaná vinnou Okresným súdom Topoľčany z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, na skutkovom základe v danom rozsudku uvedenom.

Za tento trestný čin bol obžalovanej E. A. uložený podľa § 158 Trestného zákona, pri nezistení pohľadujúcich ani prítážujúcich okolností, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 56 odsek 1, 2 Trestného zákona a § 57 odsek 1 Trestného zákona, peňažný trest v sume 700,- eur a podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona náhradný trest odňatia slobody vo výmere dvoch mesiacov.

Podľa § 61 odsek 1, 2 Trestného zákona bol obžalovanej uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu jedného roka.

V zmysle § 287 odsek 1 Trestného poriadku, obžalovanej bola uložená povinnosť nahradiť T. M. R., a.s., pobočka Q. v sume 509,99 eur.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie obžalovaná, ktoré prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Jozefa Duzdíka odôvodnila nasledovne:

- výrok smerujem do viny, trestu i náhrade škody,
- mám výhrady k rozsudku z pohľadu skutkového i právneho posúdenia,
- riadila som svoje služobné motorové vozidlo, na ktorom jazdím od roku 2007,
- z celej veci mám traumu a poškodená sama uznala svoj podiel viny, keď voči mne škodu neuplatnila,
- za škodu však, ktorá vznikla v priebehu mojej pracovnej doby, zodpovedá zamestnávateľ.

Navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a oslobodiť ju spod obžaloby podľa § 285 b Trestného poriadku pre nedostatok subjektívnej stránky skutkovej podstaty.

Na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom obhajca obžalovanej za jej prítomnosti prehlásil, že odvolanie obmedzuje iba na časť výroku o treste týkajúcom sa zákazu činnosti. Ostatné výroky súdu I. stupňa nenapáda.

Odvolacie konanie sa uskutočnilo bez prítomnosti zástupcu T. M. R., a.s. a poškodenej, resp. jej splnomocnenca, ktorí boli riadne a včas o termíne verejného zasadnutia upovedomení.

Pred odvolacím súdom bolo vykonané dokazovanie, na základe ktorého boli aktualizované referencie k osobe obžalovanej, pričom z evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplynulo, že obžalovaná aj v priebehu trestného stíhania, konkrétne dňa 11.01.2022 sa dopustila priestupku na úseku dopravy, pričom od 24.03.2018 má evidovaných takýchto priestupkov celkovo osem.

Obžalovaná k výzve na úhradu vynaložených nákladov zo strany T.,a.s., ktorú predložila súdu a ktorá sa stala súčasťou zápisnice z verejného zasadnutia, uviedla, že iný pracovník jej zamestnávateľa - W., a.s. zhromažďuje doklady a komunikuje s príslušnou poisťovňou o úhrade celej sumy T. M. R..

K početnosti priestupkov obžalovaná uviedla, že denne najazdí 400 až 500 km, nie je konfliktný typ, ale musí často zastavovať aj na miestach takých, ktoré neslúžia za týmto účelom, aby mohla tovarom zásobovať jednotlivé predajne. Napokon navrhla vyhovieť svoju odvolaniu a neukladať jej trest zákazu činnosti.

Prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, na podklade riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovanou v zmysle § 317 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľka podala odvolanie. Zároveň preskúmaval vec i z pohľadu chýb, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by mohli odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie nebolo podané dôvodne.

Nakoľko modifikovaním odvolania obžalovanou bol napádaný iba jeden z trestov uložených obžalovanej, stal sa predmetom skúmania odvolacieho súdu i konania, ktoré k tomuto trestu viedlo.

V zmysle záverov nenapádaného skutku o vine obžalovaná nevenovala pozornosť pri riadení motorového vozidla, resp. jeho cúvaní tak, ako to vodičovi ukladá zákon číslo 8/2009 Z.z. o cestnej premávke..., podľa ktorého v ustanovení 22 odsek 2 Vodič nesmie pri cúvaní ohroziť ostatných účastníkov cestnej premávky, zároveň podľa tohto ustanovenia v odseku 3 porušila svoju povinnosť: Ak to vyžadujú okolnosti, najmä nedostatočný rozhľad, vodič je povinný zaistiť bezpečné otáčanie alebo cúvanie pomocou náležitej a poučenej osoby.

Obžalovanej nebránilo, aby vedúcu predajne, ktorú zásobovala tovarom, požiadala o takúto súčinnosť, najmä, ak si bola vedomá, že v blízkosti vozidla sa zhromažďuje viacero osôb a takýto postup, nielen v zmysle zákona, ale i v záujme zachovania bezpečnosti, ochrany života a zdravia, resp. majetku, bol nevyhnutným.

Tým, že obžalovaná takto nekonala a pri cúvaní narazila do tam stojacej poškodenej, ktorej spôsobila ublíženie na zdraví, bližšie charakterizované v skutku výroku o vine, sa dopustila porušenia predpisov v cestnej premávke závažným spôsobom, ako to má na mysli ustanovenie § 137 odsek 2 písmeno s/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke.

Jedinou nezávislou osobou na danom mieste, ktorá sa v priebehu skutkového deja k veci vyjadrovala, bol svedok W. E., ktorý opakovane potvrdil, že obžalovaná najskôr naštartovala vozidlo a potom sa poškodená presunula za zadnú časť daného vozidla.

Z uvedenej výpovede je zrejmé, že hoci poškodená nemohla predpokladať smer jazdy vozidla riadeného obžalovanou, zdržovala sa v blízkosti vozidla tak, že bola spoluúčastná na vzniku dopravnej nehody. Túto skutočnosť súd I. stupňa primerane a spravodlivo z pohľadu posúdenia intenzity protiprávnosti konania obžalovanej vyhodnotil uloženými trestami i ich výmerami - peňažným trestom v sume 700,-eur spolu s náhradným trestom odňatia slobody i trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu tiež uloženého na samej dolnej hranici jeho zákonného rozsahu.

Súd nemohol opomenúť skutočnosť, že k ublíženiu na zdraví došlo porušením dôležitej povinnosti obžalovanej, ktorá jej vyplývala zo zákona o cestnej premávke. Postoj obžalovanej ohľadne toho, že denne vykoná niekoľko sto kilometrov riadenia motorového vozidla, nemôže byť posudzovaný ako zmiernenie postoja súdu pri posudzovaní jej konania, pretože práve profesionáli vedúci denne a za akýchkoľvek pomerov i okolností motorové vozidlá, musia byť príkladom pri rešpektovaní všetkých pravidiel cestnej premávky. Zásobovacie vozidlá môžu podľa pravidiel tej ktorej obce mať výnimku z pohľadu zastavenia, no obžalovaná mala evidovaných niekoľko priestupkov pre zistené zvýšené hodnoty maximálnej rýchlosti v úseku jazdy a tieto súviseli iba s jej nedisciplinovanosťou a nerešpektovaním pravidiel v cestnej premávke.

Preto súd I. stupňa správne nevyhodnotil obžalovanú ako bezúhonnú osobu vzhľadom na početnosť porušení pravidiel v cestnej premávke evidovaných vo výpise z centrálnej evidencie priestupkov.

Odvolačný súd pochopil plnohodnotne zaujatie obžalovanej v prospech jej práce ako jediného zdroja obživy, no zároveň zdôrazňuje, že následok bol spôsobený na rovesníčke obžalovanej z pohľadu veku, ktorá utrpela pomerne vážne zdravotné následky.

Z týchto dôvodov nebol zistený právny argument vyplývajúci zo súdneho konania alebo verdiktu súdu I. stupňa, na podklade ktorého by odvolací súd dospel k záveru na zmenu, resp. zrušenie napadnutého výroku súdu I. stupňa.

Neušlo pozornosti odvolaciemu súdu, že zo strany súdu I. stupňa bolo vydané nezákonné rozhodnutie týkajúce sa výroku o náhrade škody, a to jednak z pohľadu toho, že obžalovaná sa dopustila konania v priebehu výkonu svojho zamestnania, resp. počas trvania pracovného pomeru a v zmysle § 192 odsek 1 Zákonníka práce (zákon č. 311/2001 Z.z.) Zamestnávateľ zodpovedá zamestnancovi len za škodu, ktorá vznikla zamestnancovi porušením právnych povinností... . Preto o náhrade škody nemal súd I. stupňa rozhodovať.

Výrok o náhrade škody je nesprávny i z toho dôvodu, že náhrada škody bola uplatnená T. M. R., a.s. so sídlom R. O., U., ako to vyplýva z poverenia J. G. A. na č.l. 47 a preto ak by tento výrok bol zákonný, mal smerovať v prospech akciovej spoločnosti, nie krajskej pobočky a na konkrétne číslo účtu, ktoré bolo uvádzané poverenou zástupkyňou na č.l. 41.

Zrušením tohto výroku nedošlo iba z toho dôvodu, že obžalovaná ustúpila od odvolania proti výroku o vine, s ktorým výrok o náhrade škody súvisí.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.